



Entre potencias e alianzas: a UE na transformaci3n da orde internacional (II)

Relaci3ns transatl3nticas en tempos incertos: a evoluci3n da cooperaci3n entre a Uni3n Europea e os Estados Unidos (2016â□ 2024)

Description

Ao longo do tempo, a Uni3n Europea foi unha das grandes favorecidas pola hexemon3a norteamericana, a trav3s de acordos de seguridade, v3nculos comerciais, marcos institucionais, tratados internacionais, solidariedade entre democracias e coincidencias na estratexia xeopol3tica. Ambas potencias comparten unha base de valores pr3xima en aspectos como a defensa da democracia, o respecto polos dereitos humanos, o Estado de dereito e a protecci3n das liberdades econ3micas e pol3ticas, coincidencia que adoita derivar en intereses com3ns. Mais en 2016, coa elecci3n de Donald Trump como presidente dos Estados Unidos, gran parte de Uni3n Europea percatouse da posibilidade de renuncia por parte do que fora o seu fiel aliado nas 3ltimas d3cadas. A «Make America Great Again» non se limitou 3i campaa electoral; Donald Trump iniciou pol3ticas proteccionistas e illacionistas, que espertaron 3i UE da s3a aparente confianza cega.

3 principal destacar que a pesar da aparente afinidade, aos Estados Unidos, na s3a posici3n cuasi hexem3nica, inter3sallas debilitar 3i Uni3n Europea e, ao mesmo tempo, reforzar a dependencia que te3en os seus pa3ses membros respecto ao xigante estadounidense. 3 m3is favorable para o pa3s negociar bilateralmente cos pa3ses da Uni3n, un por un, que co conxunto, xa que este 3ltimo 3 m3is competitivo (econom3a fortalecida, maiores recursos, alianzas, etc.) e a falta de uni3n debilita aos actores. Esta l3xica 3 aplicable ao resto de organizaci3ns e alianzas internacionais, polo que observamos que Trump est3i a tratar de desvincular aos Estados Unidos do multilateralismo para preservar o liderazgo na orde internacional. Esta cuesti3n 3 fundamental para comprender que, a pesar da estreita relaci3n entre ambas potencias, a Uni3n Europea nunca deixou de ser un competidor comercial e econ3mico.

A partir de 2021, a administraci3n Biden tratou de reorientar as relaci3ns transatl3nticas e iniciou m3ltiples cooperaci3ns, suprimindo as tarifas do artigo 232 de Donald Trump, mediante o Di3logo sobre Enerx3a Limpa, o Consello de Comercio e Tecnolox3a. Especialmente entre 2022 e 2023, as exportaci3ns e importaci3ns entre os dous actores aumentaron considerablemente, destacando tam3n que, tras a invasi3n de Ucraia por parte de Rusia, os Estados Unidos substituíron a Rusia como provedor de petr3leo e gas natural. As3, Biden remataba o seu mandato con

claras declaracións de boas intencións respecto das relacións transatlánticas.

O regreso de Trump en 2025 e as súas sacudidas a toda a orde internacional, incluídas as relacións transatlánticas, non deixaron a ninguén indiferente. Pouco despois do inicio da súa candidatura, o presidente puxo fin á Axencia dos Estados Unidos para o Desenvolvemento Internacional (USAID), falou dunha posible ocupación de Groenlandia e, respecto da guerra en Ucraína, a diferenza de Biden, Trump chegou a afirmar que Ucraína era o agresor e calificou a Zelenski de ditador, realizando tamén declaracións falsas sobre a axuda europea ao país.

A imprevisibilidade do presidente non remata aquí, xa que moitas destas declaracións e xestos contradixeros ao pouco tempo, negando ter chamado ditador a Zelenski, apoiando o seu propio compromiso co artigo 5 da OTAN, amosando unha actitude moi positiva cara a certos líderes europeos. Isto rompe con todos os modelos coñecidos de diplomacia, xera un dano enorme nas relacións transatlánticas e perxudica a confianza, ademais de dificultar o deseño de estratexias comúns. No inicio desta candidatura, evidenciouse máis ca nunca, por se alguén tiña algunha dúbida, non só que as relacións transatlánticas non serían tan amigables e cooperativas como no pasado, sen tamén que os Estados Unidos non serían, polo menos durante esta presidencia, o defensor dos valores que leva tratando de representar durante décadas. Esta conxunción xerou trastornos dentro da Unión Europea e observamos agora como cada país aborda a situación e a actitude cara ao xigante americano dunha maneira diferente, xerándose polo tanto unha división interna que dificulta a cooperación e o multilateralismo, en favor de Estados Unidos.

Podes descargar o estudo ["The European Union as a Moderating Factor in the Strategic Competition between the United States and China"](#), publicado por Sofía Gómez González no repositorio da Universidade Pontificia Comillas.

Referencias:

- European Parliament. (2024, April 5). Joint statement of the 88th Transatlantic Legislators' Dialogue (TLD) meeting. https://europarl.europa.eu/cmsdata/282103/Signed_statement_88th_TLD.pdf European Parliament. (2024, April). Transatlantic relations: The United States and Canada. <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/174/las-relaciones-transatlanticas-los-estadosunidos-y-canada>
- García Coso, E. (2024). Dilemas, oportunidades y perspectivas para la UE en las relaciones EE. UU.-China. En Instituto Español de Estudios Estratégicos (Ed.), Cuadernos de Estrategia 204: La dualidad económica Estados Unidos-China en el siglo XXI (pp. 199-250).
- Ikenberry, G. J. (2018). Why the liberal world order will survive. *Ethics & International Affairs*, 32(1), 17-29. <https://doi.org/10.1017/S0892679418000072>
- Kanat, K. B. (2018). Transatlantic relations in the age of Donald Trump. *Insight Turkey*, 20(3), 77-88. <https://www.jstor.org/stable/26469845>

APARTADO TEMÁTICO GEOGRÁFICOS

Europa

ETIQUETAS

UE EEUU Unión Europea

INVESTIGACION

Relacións Internacionais Unión Europea

Date Created

Setembro 5, 2025

Meta Fields

Autoria : 110292